

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

Pars Nona. De Bonis Traditis Tempore Corbeiensis Abbatis Volcmari I Ab
Anno 916 Vsqve Ad 942.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

TRADITIONVM CORBEIENSIVM
PARS NONA,

QVAE CONTINET
TRADITORES ET RES TRADITAS
SVB REGIMINE
ABBATIS CORBEIENSIS

VOLCMARI PRIMI

AB ANNO 916 VSQVE 942.

REGNANTIBVS
CHVONRADO PRIMO
ET
HEINRICO PRIMO

LIBRARY OF CORNELL UNIVERSITY
MARCH 1970

69-10000
LITERATUR DER KUNSTS
SCHULEN UND STILEN
ALBERT GÖTTSCHE
VOLKMAR PRIMUS
HISTORISCHE KUNST
CHRISTODOLO PRIMO
HEINRICO PRIMO

§. 381.

radidit thiadricus pro riclinde I familiam in *ernun* (f)
tradidit hildired pro se I familiam in *alegremishus* (g)

§. 382.

Tradidit tiadulfus pro asic et uxore sua et filia
XXXVIII iugera et I iurnalem in *ecuuardesbus* (h).

§. 383.

Tradidit biso I iurnalem et I mansum pro matre sua ricberg in *liam-*
mannerhus (i).

§. 384.

(f) Villam *Ernum* exstisse in pago *Derlingo*, docet nos abbas Saracho in suo Registro De villa bonorum et P. A. C. Ex eo colligimus, designari vicum *Ebra* in Principatus *Ernum* Luneburgici præfectura Knezebeck, ita tamen, ut spectet iurisdictio eiusdem vici in pago Derlingo ad nobiles dominos de Bartensleben, nunc de Schulenburg dictos, ex Bartenslebin hærede natos; telonium vero ad præfecturam Knezebeck. An *Riclinde* fuerit *Thiadrici* vxor vel soror, traditiones nostræ non indicant. In medio proinde et nos illud relinquimus. Id tamen probabile nobis videtur, *Thiadricum* suisse vel fratrem *Luitbarii* ducis, qui infra §. 396 nuncupatur Dodico, vel *Thiadricum*, qui frater *Ailberni* erat, testante §. 385, inter progenitores Sommerschenburgicorum comitum referendos, de quibus egimus supra §. 186.

(g) *Alegremishus* villa spectauit ad pagum *Falhen*, testante abbe Sarachone in Registro sepiissime excitato. Arbitramur itaque, indicari vicum *Algermissen*, in episcopatu Hildesheimensi situm. Confer supra §. 339.

De villa
Alegre-
mishus in
pago
Falhen.

(h) *Edwardesbus* erat in pago *Suilibergi*, abbate Sarachone teste, situm. Intelligimus De villa ergo, significari vicum *Oikersbusen*, in comitatu Dassel olim positum haud procul Edwardus ab oppido Dassel, dudum vero desolatum. Anno 1237 appellatur eadem villa deshus *Ikeribusen*. Leznerus autem in *Chronico Dassel*. Lib. IV. p. 166. p. 191. b. et *Suilibergi*. Lib. VI. p. 3. b. nominat eam *Oikersbusen*, et Lib. VII. p. 128. *Oekeffen*. De gi.
Thiadulfo, qui in eadem villa quedam tradidit, confer §. 104. not. (1)

(i) De villa *Liammanneshus*, quæ, Sarachone teste, sita fuit in pago *Logne*, iam egimus De villa supra §. 371, quo lectorem ablegamus. *Biso* ad progenitores comitum de Nort- Liam- heim spectasse viderur. Si est eius pater *Wegani*, uti videretur, constituendus, *Biso* mannes- hus in frater fuit *Brunonis*, qui bona ad eandem villam sita quedam largitus est ecclæ- page fæ nostræ. Quodsi autem *Biso* filius *Wegani* esset nominandus, fuisse dicti hu- Logne. ius *Wegani* vxor *Ricberga*. Bisonis nomen esse nomen viri, negare poterit nemo. Bisonis enim, Paderbornensis episcopus, qui præfuit ecclæsie sue ab anno 887 usque 908,

Ab anno
916 vique
922 re-
gnante
Chou-
rado et

§. 384.

Tradidit bucco pro filio suo oddo LVIII iugera et I iurnalem in
habertesbus (k).

§. 385.

Tradidit asic pro filio suo marcuward I familiam in *aldantorp* (l).

tra-

908, sat docet esse maris nomen. Fortassis episcopus *Biso* cum nostro *Bisone* ex
vno germine procreatus, eiusque patruus erat.

De villa
Haber-
tesbus in
 pago
Hilsgo.

(k) *Habertesbus* villa a Sarachone abbatte collocatur in pago *Hilsgo*. Ergo putamus,
subesse vicum *Harjebusen* in praefectura Westerhof in principatu Göttingensi.
Hoc ita posito, merito querimus, quis *Bucco* eiusque filius *Oddo* fuerint, et ad
quaminam familiam pertinuerint. Credibile est, illos spectasse ad progenitores
vel Northeimenium vel Scartfeldensium comitum, quanquam diffiteri nequea-
mus, posteriorem sententiam nobis videri probabiliorem. Cum enim *Bucco* di-
minutuum sit nominis *Burchardt*, verisimiliter *Bucco* noster nullus est alius, nisi
comes *Burchardus*, cuius comitatus erat anno 965 in pago *Lisgo*, teste diplomate
imperatoris Ottonis I. Cumque nomina Burchardi in familia Scartfeldensium
comitum crebro reperantur, hæc coniectura nostra aliquo fundamento niti vide-
tur. Conf. infra §. 437.

De villa
Aldan-
torpe in
 pago
Auga.

(l) *Aldantorp* villam fuisse in pago *Auga* atque in *Althenberga* marca, docet nos ab-
bas noster Saracho in suo *Registro*. Hæc marca *Althenberga* cum sit memorata
dignissima, continet nos non possimus, quin inquiramus in situum eiusdem quam
studiosissime. Ad pagum *Auga*, in quo et erat Corbeia nostra, spectasse hunc
marcum, id satis est clarum. E verbis enim Sarachonis id pater luculentem. In
quanam autem regione, et quoniam in tractu pagi *Auga*, quæris, exstitit Marcus
Althenberga? Respondemus, duas fuisse in pago *Auga* villas, uno nomine *Aldan-*
torpe insignitas, quarum altera erit *Oledorp* prope oppidum Holzminden, altera
autem nostra. Cum autem circa Holzminden urbem nulla reliqua alicuius
marca superstinet, statuimus, marcam *Althenbergam* quarendam esse in terminis
Paderbornensis principatus haud procul a vico Bökendorp in eodem principatu.
Villam *Bodinctorp* seu Bökendorp ad pagum spectasse *Nitbega*, iam vidimus su-
pra §. 324. Ab hac villa via iter dimidia hora abest vicus *Beller* seu *Bellurbe-*
ki, quoniam ad pagum *Huetigo* pertinuisse, iam quoque supra didicimus. Versus
septentrionem vix iter dimidia hora a vico Bökendorp reperitur vicus quidam,
quem dicunt *Olenberge*; quem vicum *marca Althenberga* reliqua esse, putamus.
Hæc autem regio eximie quadrat marce seu limiti alicuius prouincie. Terminus enim ibi erat pagorum *Nitbega*, *Huetigo* atque *Auga*. Optimo ergo iure
eadem regionis pars Marcus seu limes appellata est. Villa *Aldantorp*, que olim
in marca *Althenberga* exstitit, hodie desolata est. Fuit autem ipsa conspicua in-
ter Bökendorp, Apenborg, atque Olenberge, quippe in qua regione adhuc inueni-
tur molendinum dictum die *Olendorper Mühl*, quæ procul dubio nomen retinuit
a villa nostra, olim in eadem regione reperta. Hæc autem villa *Aldantorp*
eadem est, ac illa, quæ supra deprehendimus §. 324 in litteris adductis ad annum 1351 et 1444, quoniam eademque fuisse putamus cum villa *Olden-*
dorp, in qua anno 1078 *Wernerus Corbeiensis* abbas unum mansum tradidit ecclesiæ
S. Michaelis archangeli, que reperitur in monte sancto, vulgo *der Heiligen*
berch dicto, cuius fundo sepius vestigia impremissimus. En ergo ipsas litteras, ex
autographo accurate descriptas:

C

Ego *Vernerus* peccator abbas monasterii botorum martyrum stephani
atq. viti tam pro meorum criminum remissione quam pro congrega-
tionis et familie mihi credite felicitate petitione filii mei *humberti* mo-
nachi pia deuotione assensum sibi et basilicam in monte quodam et
regione nře ciuitatis in laudem dī et uenerationem sc̄i michaelis ar-
chan-

tradiderunt duo fratres thiadricus pro coniuge sua mansum unum et ailbern ^{guber-}
pro hildago in nianthorpe (m) XXIII iugera et duos iurnales.

§. 386. Folcma-
ro I.

changeli construxi quam uenerabilis ecclie padeburnensis ep̄s popo dedi-
cauit et sub inuocatione diuine maiestatis auctoritate d̄ti petri ap̄lorum
principiū ref eidem basilice in usum fidic̄i humberti p̄s byteri et mona-
chi et simonis conuersi a teculo forte. cui ego pie conuerſationis habi-
tum tradidi. aliorumq; pauperum ibi seruiturorum traditā ſue tra-
dendas perpetua ſtabilitate confirmauit. Tradidi autem eidem ecclie
cum confensu et consilio congregatiōis et familie mihi credite de ſilua
in qua sita eft ad nonaginta iugera et uillulam ualabuſen a quodam qui
eam in uadimoniō tenebat eleemosynis fidelium redemtam et unum
mansum in auereſſun. alterum in oldendorp. tertium in werethan. Pe-
tentia autem me et aduocato meo ottone duce aſſentiente et traditionem
meam confirmante fidic̄us popo ep̄f in conſpectu totius cleri et po-
puli qui audienda per eum ad uerbi diuini mysteria in dominica ad-
uentus domini confluxerat banno ſuo ſemel et iterum et tertio hec acta
nīa confirmauit et in testimonium ſue auctoritatib; hanc copiam signi-
fui et nīi imprefſione ſignari mandauit.

Actum anno dominice incarnationis M. LXXVIII. indict. II.

Villam Valabuſen, qua in hoc diplomate memoratur, ſupra in his traditionibus
ſepe deprehendimus. Dudum ea defolata eft. Auereſſun videtur eſſe Ever-
ſen vicus, olim ad caſtrum Stoppelberg ſpectans. Wereban hodie dicitur Wer-
den, iactque ad Wileram in diocesu Corbeiensi; olim vero relatum eft ad pa-
gum Nithega. Otto dux, qui aduocatus appellatur Corbeiensis, ſine dubio erat
Otto dux Bauariae et comes de Northeim. Sigilla, quod dolemus, ſunt per vetu-
ſatatem deritra; dedicationem autem illius baſilice ep̄ſcopus Paderbornensis Pop-
po peregit non ut diccesanus, ſed ut quilibet amicus vel vicinus. In Synodo
enim Moguntina, quam et papa Johannes XV anno 989 confirmauit, id, quod
anno 888 erat ſancitum, ſeu potius auctoritatibus et decretis ſummorum pontificum
ſubſcribendo conſirmatum, ut nullus ep̄ſcopus Padabrunnenſis vel in hiſ, que regimi-
niſ locum tenent, vel in ipſo canobio Corbeiensi potefatatem obtineat neque iſſorum do-
minatione potiatur villa, neque in clericis neque in famulis, et in omnibus quacunque
ad monaſterium uidentur habere poſſeſſionis rēſpectū, ordinationes vero, que neceſſa-
rie fuerint, ipſi monaſterio agere non diſferat, altaris quoque et baſilicarum benedictio-
neſ ſue confeſſionēs, prout neceſſitas poſtulauerit, vel in ipſo monaſterio, vel in a-
gris eorum libenter concedat, chrisma quoque olearum confeſſoratum per ſingulos an-
nos prebere non diſferat, et pro hiſ omnibus nullum munus exigat, ne ſpiritus sancti
gratiam vendere conatus Simonis, quod abſit, damnationem incurrat, ſicut et apoſto-
lica et imperialia præcepta partim ſimil partim ſigillatim eis conſirmauerint. Quod-
ſi autem ſitum villa Aldantorpe nobis ante oculos ponimus, intellectu redditur
facile, Aſconem, qui eadem bona hereditaria poſſedit, ad Stirpem Brunonianam
ſpectaſſe, et filium Luidolfi ducis nominandum eſſe. Ipſe Luidolfus dux in villa
Bennenhufen, qua in villa Aldantorpe non procul abſuit, bona tenuit hereditaria
§. 224. Luidolfus, ducis Luidolfi filius, §. 324 in viro Bokendorp habuit bona
priua. Aſc nominatur frater Luidolfi §. 350. Sine dubio itaque Aſc filius Lui-
dolfi ducis fuit. De argumento hoc iam ſupra egimus pluribus, qua hic nolu-
mus repertere.

(m) Nianthorpe villa eraſ ſita in pago Hardego, teſtante Regiſtro Sarachonis abbatis. De villa
Pagus Hardego, vti et pagi Derlingo, Northuringi, Belkisheim, Sueuon atque Ha-
fugo, reſerebant ad diocesin Halberstadensem. Ergo villa Nianthorpe in ali-
qua diocesieos Halberstadensis parte quarenda eft. Inuenimus in Halberstad-
enſi ep̄ſcopatu vriue villam Niendorp iuxta Amerſtede, cuius anno 1187 memi-
nit Theodoricus Halberstadensis ep̄ſcopus in diplomate ſequenti, quod eam
quoque ob causam in lucem protrudimus, quia ex eo annus ordinationis Theo-
dorici erui potest. Accipe ergo illud e MSCpto:

Ab anno
916 usque
922. re-
gnante
Chuon-
rado et

Con nomine sc̄e et indiuidue trinitatis Theodoricus dei grā Halberstadiensis ep̄p̄ diuinę pietatis instruimur exemplo caritatē sectari & ad eam uestro & exemplo alios informare. Cum igitur multipliciter ad opera caritatis tendere ualeamus p̄cipue tamen nobis uidetur idoneū nouellis ecclīis aliquo subuenire adminiculō. intuitu ergo illi⁹ qui uera caritas est ad honore dī matrisq. sue perpetuę uirginis marie omniumq. sc̄ōrum concessim⁹ ecclīe que est Niendorp decimā agrorum qui iuxta eandē villā de pasculis pecorum assūpti sunt ad procreationē frugum similiter si quid de cetero de fidic̄is locis pastualib⁹ redigatur ad agriculturam decimam eidem contulim⁹ ecclīe statuent̄ ut die dominica & quarta & sexta feria & in festiū dieb⁹ in eodem loco diuinā celebrentur & sicut uisitationes infirmorum & sepultra cum baptisma te in uigilia pasche & pentecostes gratia baptissimi & in summis festiūtati⁹ grā solempnioris officii ad matricem ecclīiam Amerſtede redeant ut ex hoc matri filia debitam recognoscat subiectionem. Huius rei testē sunt Conradus p̄p̄ sc̄e marie uirginis. Johannef & Bartholdus canonici eius loci. Geuehardus canonic⁹ sc̄i Pauli. Wernerus sacerdos & capellan⁹. Fridericus sacerdos de Amerſtede. Ministeriales vero Bartholdus de Horerorp. Heinricus de Bikethorp. & alii quam plures, fa-

ctum est hoc anno dñice incarnationis M. C. LXXX. VII. indict. V. p̄sid. sc̄e Romanę ecclīe Urbano Papa hui⁹ nominis tertio regnante Friderico Romanorum imperatore anno ordinationis nři tertio. ne igitur quisq. temeraria p̄sumptione ecclīiam p̄dictam super his audeat infestare in uirtute spiritus sc̄i banno nřō corroborauimus & hanc paginā testimonialem sigilli nři impressione signauimus.

Si Amerſtede esset Emmerſtede haud procul ab oppido Helmsted, villa Niendorp in eadem regione esset querenda. Cum autem cis et trans Helmstadium fuerint pagi Derlingo et Norththuringi, villa Niendorp, in allato diplomate obvia, esse non posset villa nostra Nianthorpe. Deindead eandem Halberstadensem dicēsin olim spectabant due villa, Niendorp nominatae, quarum altera adhuc superst̄it haud procul ab urbe Woffenbuttel, ac Neindorp appellatur; altera vero desolata est, et quandam exstitit non procul ab oppido Scheppenſtede in loco adhuc appellato das Neindorfferfeld. Hanc indicant litterae sequentes. En eas.

Wy Berend van Goddes Gnaden Hertoghe to Brunsw. unde to Luneborch bekennen openbare in dessen breue vor uns unde unse eruen dat wy Basiliſſe van Weuerlinghe Basilius Sone unſen leuen getruwen hebben belent unde belenen in macht desses breues mit achte lodighen mark gheldes iahrlicher gulde to einem mannliken erue lene de de Rad unde Inwoner unſes wykbelde to Scheppenſtede om unde zygen mannes eruen van synen lyue ghebornen alle Jare uppe funte Michaelis unde uppe funte Martens daghen to den twen tyden gheuen unde betalen schullen dar vore alsē Basilius vorgenant mit unsem willen unde vulborde dem vorgenanten Wykbelde to Scheppenſtede dat Dorp Neyndorpe in ore nut unde were ghelaten hefft also dat Basilius unde zine eldern van unſer herschop to lene ghehad hadden alsē de bref den wy dem rade unde wykbelde to Scheppenſtede uppe de verlatinge unde den kop des vorscreuen dorpes neyndorpe gegeuen hebbent eigentliken inneholt unde uthwyset unde wy unde uſe Eruen schullen unde wilien Basilius vorg. to manlickē erue lene van zynem liwe ghebornen der vorscreuen acht mark iahrlicher gulde by den van Schepenſtede ore bekennige here unde were wesen wur on behof is unde ze dat van unſ edder unſen eruen esſchen eder esſchen laten. Vortmer so hebbe wy umme bede willen Basilius vorg. Agneſen fyne eliken huffrowen mit dessen vorscreuen acht mark gheldes iahrlicher gulde by den erg. van Schepenſtede beliftuchtiger unde beliftuchtighen se darmede in macht desses breues alsē lyffgedinge recht is unde wy unde unſe eruen

eruen willen unde schullen or des ore here unde bekennighe were ^{guber-}
wesen wur unde wanne or de not is unde se dat van uns eschet ed-^{nante}
der eschen let unde se darto truwelen verdedingen alse wontlich
unde recht is. Desser vorscreuen stücke to openbarer bewy singe unde
orkunt so hebbe wy hertoghe Berend vorgenant *Bastieff* unde *Agne-*
sen fine eliken huffrowen on beyden desen bref gegheuen befeghelt
mit unsem anhangenden inghefegele vor uns unde uns eruen unde is
gescheen na goddes bort verteyn hundert iar darna in dem vesci ey-
den Jare des andern sondoghes neist na Paschen.

Sed cum eadem hæc villa *Niendorp* ad pagum referretur Derlingo, ut supra
§. 42 vidimus, hæc esse non poterit villa nostra *Niantborpe*. Porro reperitur
quidam vicus *Niendorp* haud procul ab oppido Obsfeld situs ad filum latissimum
Thrimming, hodie dictam *der Dromling*; sed cum villa *Oesfeld* seu *Obsfeld*
ad pagum spectat Norththuringi, vicus *Niendorp*, si iam ante seculum XI exti-
tisset, ad alium pagum, non ad Norththuringi pagum, pertinuerit. Porro me-
minimus, olim quoque extorrisse villam quandam *Niendorf*, quæ ad eandem dice-
cesin Halberstadensem fuit relata. Ita enim verba habent in Chronico Halber-
stadensi Tom. II. S. R. B. Leibnitii p. 121, quæ, cum non parum faciant ad Geo-
graphiam antiquam Saxonie nostræ cognoscendam, cum notulis nostris adduce-
mus: *Venerabilis Arnolphus episcopus* (Halberstadensis) *ab eodem Papa Benedicto*
(anno 1014) *confirmationem ei priuilegium impetravit super terminis episcopatus*
Halberstadensis: *et bos pagos Hardengau, Derlingaue, Nortiringen, Belkischem,*
Sueviam et Hasengowæ, excepta tamen determinatione inter viam, quam dicunt Friderichweg,
et fluvios Albiam, Bodam et Oram, et quantum per interuentum Henrici
imperatoris Merseburgensi ecclesie preconcessit, auctoritate priuilegit apostolici obti-
nuit confirmari. Ut autem termini Halberstadensis diœcesis maneant incon-
clusi, idem episcopus expressius eos circumscribi fecit et vocari in hunc modum: *Ver-*
sus Verden (an episcopatus Verdenis, vel Werben in veteri Marchia?) *contra*
Aquilonem, vbi Prisatine (probabilitate fluvius Bise in veteri Marchia, qui misce-
tur flumini Aland, quod influit Albiam). In eadem sane regione diœcesis Ver-
densis termini fuere, vbi etiam terminos querunt pagorum Bardengo et Belkis-
heim *fluvius influit Albiam, abbinc vbi Ora* (Ohra, flumen olim, ad Wolmerstadi-
um se misceens Albiam) *fluvius influit Albiam, quo in loco conueniunt episcopatus, Hal-*
berstadensis et Magdeburgensis: *abbinc ascendit contra fluvium Oram usque Niendorf*
(qua villa hodie desolata, olim autem duo milliaria ab oppido Wolmersted ad
fluvium Ohram exstitit, vbi fluvius Biuera miscetur Ohra, vix disiuncta ab op-
pido Neuwaldensleben iter dimidiae hora) *et abbinc ascendit per semitam, que*
transit indaginem intra Haldesleben et Medebek (villa desolata inter Neuwaldens-
leben et Hundisburg) *usque in Biueran fluvium* (hodie dictum die Beuer, qui ad
vicum Bregensted oritur, et dehinc alluit Emden, Aluensleben, Hundisburg et
monasterium Altenwaldensleben, tandem vero ab Ohra excipitur ad locum deso-
latum Niendorf, hodie dictum Winhol) *per ascensum Biuera, usque quo ei in-*
fluit Alpha fluvius, et per ascensum Alphae (riuum dictus die Olive, qui a vico Drac-
kensted descendit, atque Eickenbardeleben, Mammendorp, Schakensleben ac
Rotmersleben alluit et ad Hundisburg miscetur Biuera,) *usque ad ortum ipsius,*
abbinc usque ad viam, que dicitur Friderichsweg (forte ita appellata a Fritherico,
quem satorem fuisse statuimus comitum de Walbeck, de Supplinburg, de Som-
merschenburg et de Anhalt) *et abbinc usque ad Wanleben in Scerram fluvium*
(hodie dictum die Sorre, qui ex agris Dreylebiensibus Wanlebius perfluit, et
se ad vicum Germersleben in Bodam exonerat) *abbinc per descensum Scere us-*
que Bleckendorp (vicum hodie in praefectura Egeln) *super Bodam* (die Bode) *et*
per descensum Bodæ usque in Salam (est fluvius in Thuringia) *et per ascensum*
Sale usque in riuum, qui transit Bogendorp (probabilitate est Bendorf in ducatu
Merseburgensi) *qui riuum separat diœcisin Halberstadensem et Merseburgensem: qui*
inde per viam, qua itur per Cricifidde (Krichstat in ducatu Merseburgensi) *usque*
Bunoue (fortassis Bodern in eodem ducatu) *abbinc usque ad transitum Sale in*
Curewater, et sic per ascensum Sale, usque quo influit Unstrud fluvius Sale et per ascen-
suum Unstrud (Unstrut fluvius in Thuringia alluens Mulhusum, Langensalt-
zam et Sachsenburgum et se exonerans in Salam) *usque quo confluunt Unstrud et*
Helmena (fluvius Helme etiam in Thuringia in campo aureo, dicto die guldene
aus)

Ab anno
916 usque
922 re-
gnante
Chouon-
rado et

Aue) et per ascensum Helmen.e usque ad fossata Walghusen (Walhausen oppidum vnum milliare situm ab oppido Sangerhausen, ad iura hodie spectans nobilium dominorum de Asleburg, olim palatum regium) et per ascensum fossatorum usque ad separationem Saxonia et Thuringia versus montana, que dicuntur Hart (der Hartz) et abbine usque ad ortum Wippera flutii (Wippera oritur in montibus Harzicis inter Stolbergam et Harrzgerodam e duobus fontibus: vnu appellatur Wippera vetus, die alte Wipper, alter autem Wippera arcta, die schmale Wipper, que ebibitur a Sala fluo; probe autem distingendi a flumine Wippa, quod ab Eichsfeldia per dominium Lohra transit ad Sondershusam oppidum, et haud procul a Sachsenburgo influit Vnstrutum fluuium) ab ortu huius ad fontem, que Roringeborne dicitur: abbine usque ad riuum Krodenbeck (an hic riuus nomen accepit a Crodone Harrzburgico et famoso illo Saxonum deastro?) abbine usque ad arbores, que dicuntur Seven Eiken: abbine usque ad semitam, que dicitur Heidenstieg, et per eandem semitam usque ad fluuium Calvera, et per descensum Calvera usque in fluuium Ouecarae (die Ocker) et per descensum eius usque ad pontem Ellardeshem; a ponte usque ad montem Wallenberg: abbine usque per viam, que descendit per villam Boele (villam desolatam olim haud procul ab oppido Gifhorn obuiam, de qua vide supra §. 24, vbi ad pagum Derlingo referrunt) a Boele usque in fluuium Aleram (die Aller) et per ascensum eius, usque quo ei influit fluuius Ise (hodie dictus die Iese, qui oritur in lacu dicto der Stockmer-See) per ascensum eius usque Stoken (Stockem) in ducatu Luneburgico, vbi dictus reperitur lacus) abbine usque ad lapidem, qui dicitur Binckenstein (hodie dictus der Pickelstein, a quo regio nominatur die Pickelsteiner Heide) et abbine usque ad terminos Witinge (in Luneburgica prefectoria hodie dicta Wittingen) villa, et abbine usque ad tiliam iuxta Ordorp (Ohrdorf vicus, vbi fluuius Ohra oritur) a tilia usque in viam, que dicitur Heckeriker - Weg, et per viam usque ad ortum flutii Rodowe, et per descensum eius usque in fluuium Iefne (hodie dictum letze in veteri Marchia) et per descensum eius in fluuium Prisatine (die Bise) et per descensum eius, usque quo ipse influit Albia.

Ex hac autem descriptione patet, villam desolatam Niendorf ad alium pagum, ac ad pagum Northhuringi, spectare non potuisse. Cum enim Hahaldesleue, Pelnize, Vnesburg, Waharesdahl et Wantzleua villa ad pagum relatae sint Northhuringi, vti supra §. 20. nor. (F) vidimus, procul dubio etiam villa Niendorf ad pagum eundem pertinuit. Supereft deinde villa Neindorp ad fluuium Salicam, hodie dictum die Selcke, qui ibidem Bode miscetur. Hanc villam censemus notatu dignissimam. Ad illam enim anno 1057 Bruno, Corbeiensis aduocatus, ab Ottone, fratre Wilhelmi, Marchionis septentrionalis, interemptus est. Veteres Corbeienses nostri id annotarunt in Chronico suo MSCpto iam saepe excitato: Cum enim Bruno aduocatus eiusque frater Ekbertus euocati ad colloquium regis proficerentur magna militum copia stipati ad Merseburg, casu incidente in copias Ottonis fratris Willelmi marchionis ad Nientorp secus Salicam flumen. Cum itaque longo iam tempore inter eos truculenta discordia exorta esset, magnis clamoribus bohemis vocant, et tela intorquent in inimicos. Pari igitur audacia bi equis calcaria subdunt, et oditis paribus in mutua vulnera ruunt, mediosque in hostes irrumpunt. Dum igitur prælia tentant et pugnas ineunt, omnibusque idem animus erat fortis pugna decernere, Bruno et Otto ferro concurrunt, atque inuicem in sece tam violentos dabant impetus, ut primo in concursu vterque alterum per viscera transfoderet, atque anima spiramina lethali abrumperet ferro. His autem duobus e vita exequuntibus, iterum atque iterum intonat fragor ingens, enses clypeique sonant, et aspera pugna surgit, exitus vero eius aliquando dubius manebat, usque dum Ekbertus hostes pedentim ex dolore perditi ducit languidius pugnantem in fugam conuertit. Ita autem Germania nostra magno timore soluta erat, rebellionis antesignano trucidato. Otto enim, fratris sui Willelmi obitu comperto, e Bohemia, vbi a teneris ungualibus exultauerat, regressus erat in Saxoniam, auida spe obtainenda hereditatis fraterne, cumque ab omnibus maximo susciperetur gaudio, multi cum horrido excitauerant, non solum Marchiam, que ad eum hereditario iure spectaret, sed etiam totum imperium occupare. Acer scilicet erat in armis, belloque ferox ad vimque paratus, et hoc duce se omnia posse sperare putabant curuli, res nouas studentes, quibus itaque aliquid obtinendi spem omnem praecedit aduocatus noster Bruno merite sua et morte Ottonis, vii l. c. Corbeienses nostri loquuntur, addentes, se more solito ei cantuisse requiem. Ut autem denique nihil omittamus, quod facere possit ad verum situm villa no-

fræ

§. 386.

Tradidit badagad pro bermer unam familiam in *tieddikehus*. (n)

et gubernante
Corbeiam
Follemar
ro I.

§. 387.

Tradidit tiadmarus pro herdag XXX iugera I iurnalem et II mancipia in *silobiki* (o).

§. 388.

stra *Nianthorpe* indagandum, adducere quoque debemus, in principatu Halberstadiensi inter Wegeleben et Delforf, iter dimidiæ hora ab oppido Groninga, quoniam exstisit villa quendam, *Niendorf* appellatam. Demonstramus id ex *Deductione MSCpta possessorum agrorum in campis desolati vici Niendorf cis Butam* (die Bode) *inter Wegeleben et Delforf*, sunta ex continuatis registris cellarie collegiate ecclesie *Beatae Mariae virginis Halberstad*, ab anno 1438 usque ad annum 1651, e quibus pater, possedit illam in eadem villa desolata septem mansos, item mansum parochianum et agrum dictum der *Uveracker* anno 1482 Hansum seu *lobanum de Dorstadt*, anno 1494 *Valentinum de Dorstadt* in Emerslebe, anno 1506 eius liberos, anno 1522 *Heinricum de Dorstadt*, anno 1547 *Magdalena de Dorstadt*, *Heinrici de Dorstadt filiam*, anno 1580 *Ernestum de Honroth*, maritum *Magdalene* predictæ, anno 1592 *Adolphum de Honroth*, anno 1611 viduam *Adolphi de Honroth*, anno 1614 *Christophorum de Honroth*, anno 1625 heredes *Christophori de Honroth*, et anno 1638 *Georgium Fridericum de Honroth*. Longo iam tempore illi, de Dorstadt dicti, in ipso ante dicto agros possederant. Ad manus enim sunt XI diplomata, in quibus de pacuis, agris, decimis et colonis Niendorpiensibus agitur, de quibus in Historia monasterii Groningensis exponemus pluribus. Illud annotasse hoc loco incongruum non videtur, olim ad iura comitum de Anhalt spectasse villam nostram, qui etiam in villa Wegeleben, quæ vnum milliare distat ab urbe Halberstadt, atque vnum milliare a monasterio nostro Groninga, bona possidere hereditaria. Id ipsum nobis ansam præbuit statuendi, *Thiadricum* atque *Ailernum* seu Adelbertum, qui in villa *Nianthorpe*, quæ diuersa non videatur a villa *Niendorf*, cuius Halberstadiensis episcopus Theodoricus meminit in diplomate supra adducto, bona quedam largiti sunt ecclesia Corbeiensi, ad progenitores Anhaltinorum principum pertinuisse. Statuimus illud supra §. 188, et, nostram sententiam optimo niti tali, speramus.

(n) Villam *Thieddikesbus* abbas noster Saracho in suo Registro non habet. Nescimus ergo, De villa quem vicum intelligere debeamus. Posset illa subesse villa Denekiehusen, cuius eccl. *Tieddikesbus* spectat ad ecclesiam in Deerzen in ducatu Brunsuicensi. Sed nihil definimus.

(o) Cum villa *Silobiki* ab abbe noster Sarachone referatur ad *pagum Auga*, probe De villa hanc villam discerneremus 1) a *Silbiki* villa, qua anno 1011 erat in comi- Silobiki
tatu Haholri, 2) a *Selbeck* in comitatu Waldeccensi in praefectura Waldeck, 3) in pago a *Soltbeck* in comitatu Sternberg, 4) a *Sulbecke* in comitatu Schaumburgico, 5) a *Silbeck* in ducatu Westfaliae, 6) a *Sulbichi*, quæ erat anno 835 in pago Logne, 7) a *Seberk* in dynastia Buren, 8) a *Silbeck* seu *Zilpke* in ducatu Magdeburgico intra prefecturam Obsfeld, 9) a *Solpke* in veteri Marchia, 10) et 11) a *Grotten* et *Lutken Sulbeck* in ducatu Magdeburgico, quarum villarum *Lutken Sulbeck* defolata est. Quum autem in eadem regione, in qua pagus *Auga* erat situs, duæ villa fuerint, ambæ *Sulbecke* nominatae, quarum altera reperiebatur haud procul a Furstenberg, atque altera inter Holzmindam et vicum Luchteringen in ducatu Brunsuicensi, ut iam supra §. 257. vidimus, hæc, non illa, villa videtur nostra *Silobiki* fuisse. Ex hoc situ villa *Silobiki* patere arbitramur, *Herdagum* nullum fuisse alium, atque *Herdagum* filium Bardonis I, nepotis Widekindi M. de quo egimus supra §. 104, 343, et 849, quique filiam ducis *Luidolfi Meresuitam* in matrimonio habuit, et qui in Fersthan et Byueren i. e. Forst ac Beueren in Principatu Wolferbuttelano bona quedam tradidit, vt probabilissime auguror, acquista per vxorem suam, filiam *Luidolfi* ducis. Quia autem hoc tempore *Tiatmarus*, quem Chronicon nostrum MSCptum, et ex eo Widekindus noster Annal. Lib. I. p. 636. summis extulit laudibus, adhuc in viuis erat, quippe qui demum

F ff f

anno

Ab anno
922 vique
942 re-
gnante
Henrico I

§. 388.

Tradidit hirimannus pro fratre suo adalrico I mansum et V iurnalem in amalgatesbus (p).

§. 389.

Tradidit raginuardus quinquaginta quatuor mancipia in halchrisfun (q) pro filio suo herimanno.

§. 390.

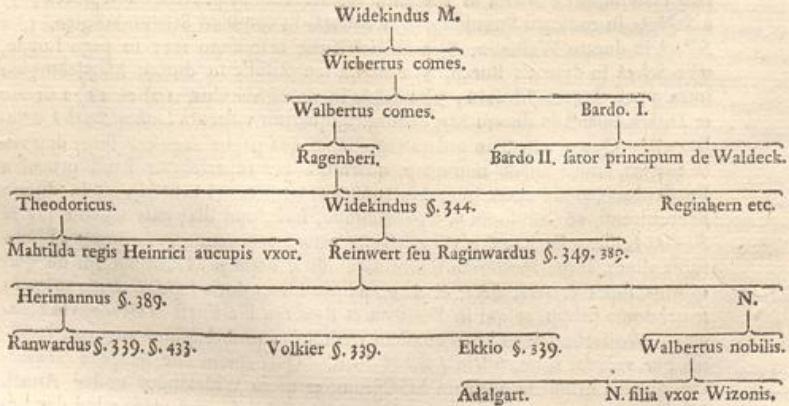
anno 932 est mortuus. Hæc traditio ante annum 929 peracta est, vt infra patet. Quocirea nihil impedit nos, quo minus *Tiatmarum* pro illo *Tiatmaro* habeamus, de quo egimus supra §. 314, 339, 318, et 345. Cum autem ex nostra sententia *Tiatmari* nostri proauus fuerit *Haddo*, filius *Brunonis* ducis ac frater *Eberti* ducis, eadem sententia, si nitamus bonis a *Tiatmaro* nostro traditis, probabilius redditur. Quidquid *Haddo* tradiderat, id era situm in villa Stalo intra pagum Auga, testante §. 21. Hæc villa Stalo ne quidem iter dimidiæ horæ a villa *Slobiki*, in qua *Tiatmarus* quædam sita fuit largitus, disiuncta erat. Ambæ autem villæ vix iter duarum horarum a celebratissimo castru *Brunisburgo* distabant. Credamus ergo, *Tiatmarum* fuisse et abnepotem *Brunonis* ducis et cognatum *Herdagis*, pronepotis *Widekindi Magni*.

De villa
Amalga-
teshus
in pago
Tilichi.

(p) *Amalgatesbus* erat, Registro nostro testante, in pago *Tilichi*, quem ad Wiseram in praefecturis Polle, Gronde, Ohlsen atque Artzen extitisse, iam supra vidimus. Putamus ergo, designari per *Amalgatesbus* vicum *Amelgosen*, in praefectura Artzen inter vicos *Hæmelschenburg* ac *Wellen* situm. Sed quis ille, queris, *Herimannus* fuit? Respondemus, id nolis plane prorsus haud constare. Nomina interrim Herimannorum in stirpe *Widekindea* crebro satis repertuntur. In pago *Huetigo*, qui pago *Tilichi* erat contiguus, familiam *Widekindeum* bona possedisse hereditaria, omnino supra demonstravimus. Non ergo veri si simile, *Hirimannum* cum fratre *Adalrico*, sic enim dux Ostfalarum Hessi seu *Asg* appellabatur, ad gentem spectasse *Widekindeum*. *Hirimannum* nostrum fuisse filium *Bardonis II*, probabile nobis videtur. Si quis autem nostra sententia refragari maluerit, ei non inuidemus dissentendi libertatem. Coniecturas enim nostras tantum afferre voluimus in medium, quibus non vbique inest summus probabilitatis gradus.

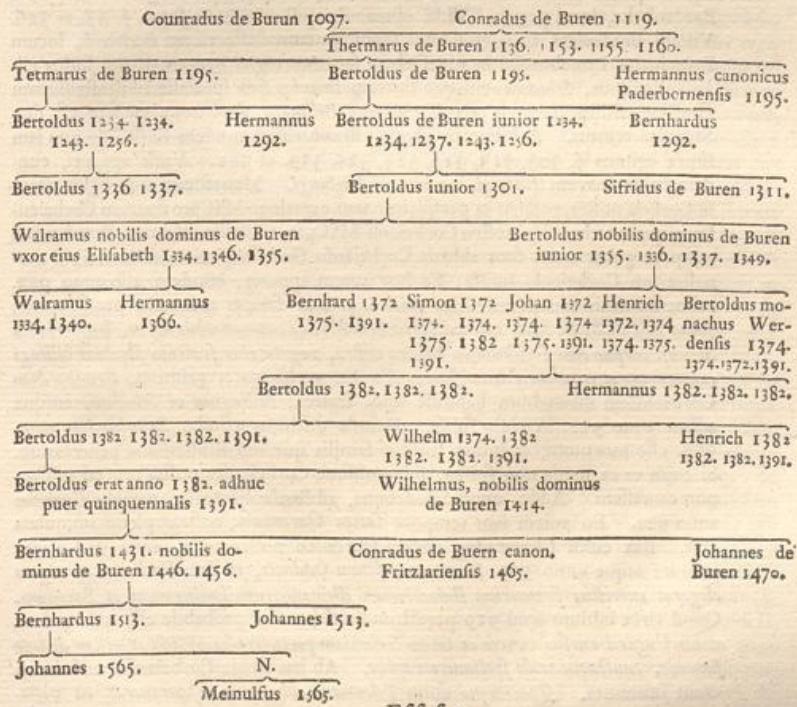
De villa
Halchris-
fun in
pago
Hessi Sa-
xonico.

(q) Villa *Halchrisfun* collocatur ab abbe nostro Sarachone in pagum *Hessi Saxonum*. An ipsa fuerit *Haldreschen* vicus, qui circa annum 1329, funditus fuit datus, testante *Chronico Rhytmico Hassiaco* in Cl. Kuchenbeckeri *Anal. Hass. collect.* VI. p. 273, nondum pro certo adfirmare libet. Illud interim nobis videtur probabile, *Raginwardum* fuisse illum *Reinwertum*, qui supra §. 344 appellatur *filius Widekindi*, et quem l. c. patruum reginæ *Mabtildae* appellauiimus. De his confer, si placet, §. 229. 275. et §. 339. Inde hoc genealogicum schema emerget et enascitur.

Con-

Connexionem horum dominorum genealogicam usque ad *Herimannum* optimo niti fundamento, facile dabunt rerum periti. *Herimannum* autem fuisse patrem *Ranwardi* eiusque fratum, nondum demonstrare licet testimonis scriptorum coetaneorum. Conclusimus vero illud e nominum similitudine, ac situ bonorum, ab his dominis possessorum. Nonne vero probabile videtur, *Herimanno* I. num filio cuidam suo indidisse nomen ab aucto eius petitus? Chronologia sane huic sententiae nostra non repugnat. Sumamus vero, ut iam supra §. 225 statuimus, *Widekindum*, filium *Ragenberi*, natum fuisse anno 854, atque anno XXX etatis sua vxorem duxisse. Ita *Ragnwardus* vitali auram primam haurire potuit anno 885. Quodsi porro *Ragnwardus* atque *Herimannus* connubio sibi iuxerunt thalami locas anno XXX etatis sue, vitam excipere potuerunt *Herimannus* et *Ranwardus* anno 916, tunc anno 947, *Volkter* anno 948, atque *Ekkio* anno 949. potuere nasci. *Ranwardus* itaque circa annum 1013 adhuc in viuis esse atque aliquid dare potuit. Quodsi adhuc certum esset, per villam *Bilfli* in *Vita Meinwerci* T. I. Leibn. p. 533. n. 37. designari vicum *Bilfli* in principatu Waldeccensi intra praefecturam Landau; tunc, ea data conditione, *Walberthum*, qui in eadem villa quædam tradidit ecclesie Paderbornensi, ad hoc ipsum stemma referre vellemus et perhibere, eundem fuisse *Herimanni*, vel potius fratris *Herimanni* filium. Probabile enim nobis videtur, patrem *Walberthi* huic filio suo nomen indidisse, a progenitoribus suis petitus. Sed hoc in medio relinquimus. Illud vero probabile reddi, speramus, quod prædictus *Widekindus*, qui, teste §. 344, in villa Burriun, a qua dynastia Burana postea nomen accepit, ecclesie Corbeiensi aliquid tradidit, satorum fuisse celebratissimorum dynastarum de Buren appellari solitorum, quorum e diplomaticis, partim editis, partim ineditis, annotauimus nomina, que tabulae inclusim sequenti, referuatis probationibus in aliud tempus. Iam nihil aliud addimus, nisi quod contendimus, ultimum huius familie fuisse *Mauritium*, non Arnoldum. Hoc posterius H. A. Meinders perhibet in *tractatu de statu religionis et reip. sub Carolo M. p. 482*, docens, Arnoldum fuisse addictum Societati Iesu, totamque dynastiam Buranam cum toto territorio, villis atque oppido anno 1660 collegio Societatis Iesu, quod Paderborna floret splendetque, tradidisse, iurisdictione sola Principi Paderbornensi reseruata. En tabulam genealogicam.

FFF f 2

Ab anno
922 vique
942 re-
gnante
Heinri-
co I.

§. 390.

Tradidit haddi pro filio suo hadda LXX iugera in *biarunkus* (r) et I iurnalem.

§. 391.

Tradidit siboda pro fratre suo brunhardo et pro uxore sua aldan in *bredanbiki* (f) quidquid ad illum locum pertinet et VII familias.

§. 392.

De villa
Biarun-
hus in
pago
Tilithi.

(r) *Biarunkus* villam in pago fuisse *Tilithi*, refert abbas noster Saracho. Significari putamus vicum *Berensen*, nunc subiectum Principatui Wolferbuttelano ac innexum inspectioni Hallensi. Spectat ecclesia Berensem ad ecclesiam, in Bessingen obuiam. *Haddonem*, qui in hac villa quedam tradidit, ad progenitores comitum de Northeim et nobilium dominorum de Homburg referre libet, quia supra (§. 326.) *Sifridus*, qui procul dubio fator nobilium dominorum de Homburg fuit, uti §. 104. not. (1) demonstrauimus sita, in ante dicto vico Bessingen quaedam donauit. Ipse anno 922. adhuc in viuis fuit, vt nos docet §. 398. Huius itaque *Sifridi* frater videtur fuisse *Haddi* noster. Huius porro nepos fuisse videatur *Hoda*, filius *Godruna* nobilis feminæ, quæ anno 1017. prædium Gelanthorp, in eodem pago Tilithi situm, contulit ecclesia Paderbornensi, teste *Vita Meinwerci* f. 537. Cum autem Haddi, Hadda, Hoda, Hiddi et Hiddico, vnum idemque nomen sit, ratio exinde perspici poterit, cur *Otto* dux Bauariae et Comes Northeimii, primum genito suo nomen *Hiddiconis* indiderit. Hic ecclesia Corbeiensis aduocatiæ, quæ hereditaria erat, ac diplomatis nostris testantibus erat geniti primum, tenuit æque ac pater eius *Otto*, dux et comes.

De villa
Bredan-
biki in
pago
Lainga.

(f) Villa *Bredanbiki* tribuitur ab abbatte Sarachone pago *Lainga*. Hunc in aliqua Principatus Luneburgici parte extitisse, supra vidimus. Probe ergo discernendam esse censemus villam nostram a *Bredanbiki*, intra pagum *Logne* sita, atque a *Bredanbiki*, intra pagum *Tilithi* obuiam, de quibus egimus supra §. 33. et 326. Villam *Bredanbiki*, in pago *Lainga* sitam, putamus esse vicum *Breitbeck*, locum Principatus Luneburgici in praefectura seu *Amtsvogtei* Bergen. E situ huius vilæ collegimus, *Sibodam* eiusque fratrem *Brunbardum* spectasse ad illustrissimam familiam *Billinganam*, e qua *Hermannus Billingus* ab Ottone caesare est dux Saxonie creatus. Arbitramur itaque, *Brunbardum* eundem fuisse, de quo iam supra egimus §. 303, 313, 314, 323, 325, 339. et 381. Vnde apparet, eundem fuisse fratrem *Billingi*, ac filium *Amelungi*. Monasticam eum egisse vitam in Corbeia nostra, patescit et perspicitur tam et catalogo MSCpto fratrum Corbeiensium, quam chronico nostro Corbeiensi MSCpto. Ex illo discimus, *Brunbardum* tempore gubernantis suos abbatis Corbeiensis Godescalei circa annum 893. monasterium Corbeiense iniisse; Ex hoc autem apparet, eundem esse anno 922. rebus humanis exemptum. Ita enim l. c. eius fratres memorie prodiderunt: Anno DCCCCXXII. XIII. kal. iulii obiit *brunbardus commonactus noster*, longiori vita dignus. corpus eius sepultum in basilica nostra, rogatu eius fratrum siboda et *billungi* cantauimus ei requiem solemnissime. Ex his verbis patet primum, *Brunbardum* Corbeiensem monachum habuisse duos fratres, *Billingum* et *Sibodam*, eosque adhuc anno 922. in viuis fuisse. Deinde discimus exinde, *Brunbardum* anno 922. esse mortuum, et ipsum fuisse e familia quadam illustrissima procreatum. Si enim ex ea natus non fuisse, solemnissime Corbeienses nostri pro eo missam non cantassent. Adde, quod *Sibodabona*, ad *Bredanbikum* sita, tradidit Corbeiæ anno 922. Eo autem iam tempore facies Germaniae nostre plane immutata erat. Rex enim *Chonradus*, eodem Chronicó nostro teste, anno 918 e vita exierat: atque anno 919 *Henricum*, filium *Oddonis*, in loco *Fridislari* in regem elegerat exercitus Francorum Baioriorum Alemannorum Turingorum et Saxonum. Quod circa initium anni 919 peractum fuisse, ex eo probable est, quia eodem anno *Ungari* rursus venere et totam Saxoniam percurrentes oppida et villas dedere flammis, cunctaque tristi spoliauere rapina. Ab hac strage Corbeienses nostri non erant immunes. Quaecunque enim *Folcmarus* abbas vix inflaurauerat, ea vastabantur

§. 392.

Tradidit uualbertus pro hildiswirth I familiam in *buriun* (t).

et gubernante
Corbe-
iam
Folcma-
ro I.

§. 393.

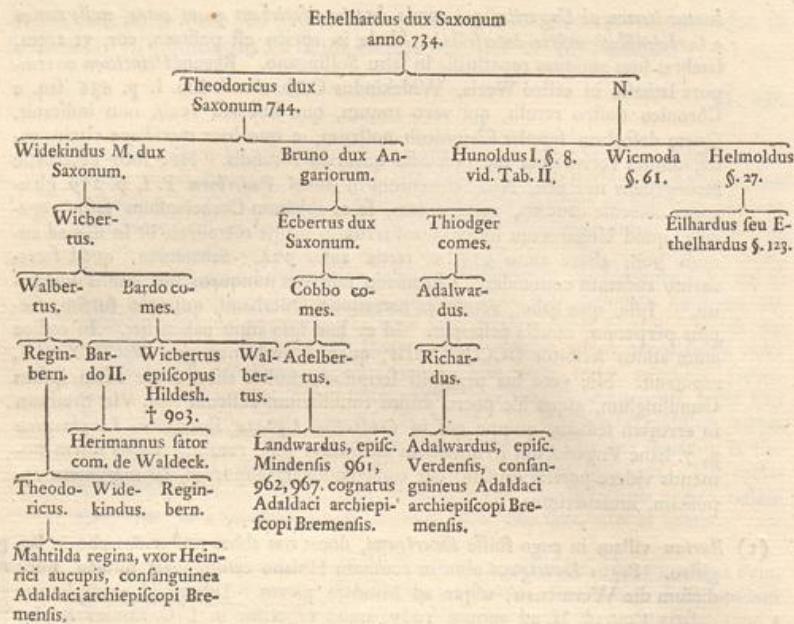
bantur iterum ab Ungariis, qui omnia deteriora faciebant quam antea, nullo tamen et Corbeiensibus nostris interfecto. Unde in aprico est posticu[m] eos, vt antea, latebras suas antiquas repetuiss[er]e in saltu Sollingano. Regem *Heinricum* e tempore latitasse in castro Werla, Widekindus Corb. *Annal.* Lib. I. p. 636. seq. e Chronico nostro retulit, qui vero annum, quo hoc vnu venit, non indicauit. Quem defectum suppler Chro[n]icon nostrum, e quo luce meridiana clarius patet, omnes recentiores hic miscuisse quadrata rotundis. Hoc loco obseruasse incongruens non erit, Nic. Schatenium in *Annal.* Paderborn P. I. p. 259. glaucoma obiecisse eruditis, perhibentem, se ex abbatum Corbeiensem fastis repe[re]isse, quod Ungarorum in Saxoniam irruptio prima memorata sit in illis ad annum 906, altera anno 915, et tertia anno 924. Schatenius, quod sacra-mento audemus contendere, Chro[n]icon nostrum nunquam suis oculis usurpauit. Ipse, quae habet, rerulit ex narratione Ouerhami, qui vero furtum, fa- pius perperam, cuncta descripsit. Id ex hoc ipso anno palam fiet. In codice enim annus scribitur DCCCCXVIII, quem Ouerhamus pro DCCCCXXIII reputauit. Hic vero sua præcipiti scriptione multos alios, atque etiam ipsum Gundlingium, atque hic porro dñi consiliarium aulicum Ant. Vlr. Erathum in errorem seduxit, quippe qui in *Conspectu Historiae Brunsuico-Luneburgicae* p. 7. hanc Vngariorum irruptionem ad annum 925. retulit. Ex his autem momentis videre poteris causam, cur consignationem annorum, ad marginem ap- posita[m], mutauerimus.

- (t) *Buriun* villam in pago fuisse *Enterigawi*, docet nos abbas noster Saracho in Re- De villa
gistro. Pagus *Enterigawi* olim in comitatu Hoiano exstitit juxta flumen, nunc *Buriun* dictum die Wermenau, usque ad Mindam patens. Dilueat id ex diplomate in pago
caesaris Conradi II. ad annum 1029, quod reperitur in L. C. Lunigs *Reichs- Enterti-
Archiv Spicil. Eccles.* P. II. im Anhang f. 106. Eo imperator *Sigeberto*, ecclesiae
Mindenis episcopo, ob interuentum et petitionem Gisele imperatricis, Heinrici regis
et Brunonis Augu[n]stensis, episcopi, fluum quandam sitam in proprietate prædiorum
ecclesiæ mindenisi in pago Enterigowi in comitatu Bernarti et fratri sui Ditemari
ceterorumque ciuium in eadem situa usque modo communionem venandi habentium,
in situ campis et paludibus inter flumina Osterbeck et Alerbecke usque in medium
flumen Wermenem et inde usque ad Nortublere campum, ad curtem pertinens Su-
legon nominatam forestarri concessit et banni sui districtu circumuallavit, ea videlicet
ratione, vt nemo ulterius in eodem foresto sine episcopi successorumque suorum
licentia potestatem habeat venandi, sagittandi, retia et laqueos ponendi, aut vlo ingenio
feras decipiendi, quæ merito sub iure banni continentur. Ex quo euidentissime
patet, pagum *Enterigowi*, seu, vt ab abbatte Sarachone nominatur, *Enterigawi* in
aliqua diœceseos *Minden* parte fuisse collocatum. Cum itaque *Osterbeck* sit
fluvius *Offenbeck* in comitatu Hoiano, in quo et flumen *Allerbeck* et *Wermenau*
iuxta praefecturam Liebenau, itemque *Sulingen* oppidum in praefectura Ehren-
burg reperiuntur, neminem fore speramus, qui dubitet pagum *Enterigawi* in
comitatu Hoiano exstuisse, in quo pago supra deprehendimus §. 61. villam *Hoaga*,
id est, *Hoja*, et §. 246. *Holthusan* villam, quæ est vel *Holthusen* in praefectura Hoja,
velt *Holthusen* in praefectura Stoltzenau intra eundem comitatum Hoianum.
Buriun villa ergo procul dubio est vicus *Bubren* in praefectura Nienburg. Id
porro notatu dignissimum esse censemus, illum, qui in villa *Buriun* quædam
tradidit, appellari *Walbertum*, quod nomen, cum in familia Widikindea sit usi-
tatissimum, vt supra vidimus, nobis persuadet, *Walbertum* ex eadem stirpe e
qua Widekindus Magnus procreatus fuit, esse ortum. Quodsi igitur sententiam
assumimus, *Wicmodam* (§. 61.) fuisse sororem *Hunoldi* et *Helmodi*, ac *Walin* (§.
246.) filium fuisse vel *Hunoldi* I. vel *Helmodi*, *Walbertum* autem filium *Hunoldi* II.
ac patrum *Gherberti*, qui pro filio suo *Renoldo* in Anhemathiun villa in pago
Enterigawi bona quædam tradidit, teste §. 454, quod situs locorum nobis per-
suadet, tunc ille dictus *Wulfarius*, a quo supra (§. 241.) comites de *Oldenburg* de-
duxerunt.

Ab anno
922 usque
942 re-
gnante
Heinri-
co I.

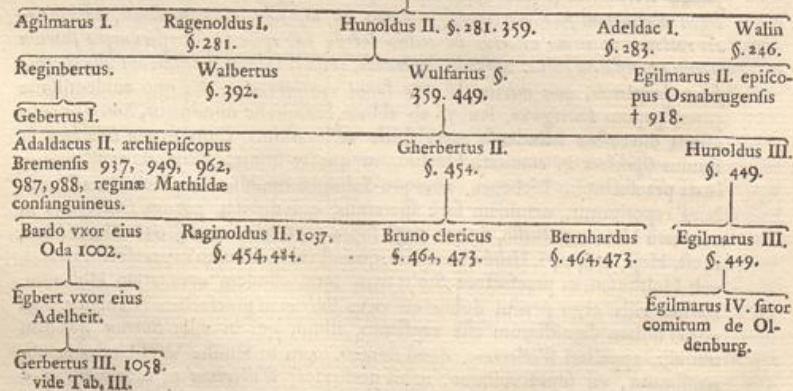
duximus, videtur fuisse sator comitum, cognominatorum de *Hoia*. Connexionem eorum sistimus genealogicam tabulis sequentibus.

TAB. I.

TAB. II.

Hunoldus I. §. 8. patruelis Widekindi
M. et Brunonis ducum.

TAB. III.

§. 393.

Tradidit thiadricus pro se et filio suo thiadrico in *balgeri* (u) et quid-
quid ad illum locum pertinet et XII mancipia.

er gubernante
Corbeiam
Folcmaro I.

§. 394.

Tradidit ranuardus in *rumeringtorpe* (v) II mansos et II familiae pro
se et fratre suo ati et quidquid ad illum locum pertinet.

§. 395.

T A B. III.

Gerbertus III. filius Egberti
atque Adelheitis 1058.

Gerhardus I.		Gerbertus IV. 1088.		Adolfus 1071, 1088.	
Gero.					
Witichindus 1180. vxor eius N. comi- tissa de Oldenburg.		Otto 1200.		Gerhardus II. vxor eius N. comitissa de Welpe.	
Henricus I. comes de Stum- penhusen 1203, 1213, vxor eius N. filia Bernhardi comi- tis de Welpe.				Henricus II. comes de Hoja patruus Widekin- di de Hoja episcopi Mindensis.	
Gerhardus III. episcopus Ver- densis † 1270.	Widekindus episcopus Mindensis 1253, 1254 1259, 1260.	Henricus III. comes de Hoja 1228, 1237, 1238.	Otto episco- pus Minden- sis 1265.	Burchardus, canonicus Bremenensis 1243.	Richlid seu Rikete vx. Widekindi de Berge.
Johannes 1256, 1274 1287.	Gerhardus IV, Canonicus Bremenensis 1278, post comes 1308.	Ermgard.	Henricus IV, Canonicus Mindensis.	Otto comes, vxor eius Ermgard de Berge 1295, 1329.	
N. filia.	Elisabeth vxor Henrici comitis de Reginstein.		Gerhardus V comes de Hoja fator comitum de Hoja in inferiori comi- tatu 1344, 1357, 1357 1359.	Helena vxor Nicolai com. de Tekene- borg 1338.	Johannes comes de Hoja, fator co- mitum de Hoja in superiori co- mitatu 1344, 1357 1357, 1359.

(u) Villa *Balgeri*, quæ, teste Sarachone, sita erat in pago *Suilibergi*, desolata est, quondam De villa
vero obvia in falru Sollingano, haud procul a loco Nienhule dicto, iter circiter vnius *Balgeri*
hora distante a Corbeia nostra, vbi domus quedam venatoria hodie apparent. Ex in pago
huius villæ situ iam supra §. 104. not. (n) conclusimus, *Thiadricum* ad progenitores *Suiliber-*
gi. comitum de Euerstein referendum esse. Locus enim is haud procul abfuit a
castro Furstenberg ad Wiseram, quod olim ad Euersteinenses comites spectauit.

(v) Villam *Rumeringtorpe* Saracho abbas tribuit pago *Norththuringi*. Quinam vero De villa
designetur vicus, in obscuru non latet. Exstat enim *Rumeringtorpe* seu *Ricmestorpæ* Rume-
vicus, quem referunt ad Bardorf præfecturam Principatus Wolferbuttelensis. ringtorpe
An *Ranwardus* eiusque frater *Ati* ad progenitores comitum de Lesteen specta-
rint, dicemus alio tempore. Interim vide §. 477, vbi *Arnold* pro fratre suo North-
thuringi.
Ludolfo sita in eodem pago in Ocisfelde, que probabilissime oppidum Oebsfeld
est in ducatu Magdeburgico, quedam donat. Hic *Ranwardi* filius an fuerit,
alii augurantur.

Ab anno
922 usque
942 re-
gnante
Heinri-
co I.

§. 395.

Tradidit bernhardus pro se et uxore sua frithuburg XVI iugera in *alie-*
refnus (w) et in *brothburgbubus* (x) I iurnalem et quidquid ad eum pertinet.

§. 396.

Tradidit dodico pro se et matre sua uendilgard et fratre suo luitha-
rio I possessionem in *leri* (y) et quidquid illi habuerunt in loco.

tra-

De villa
Aljeres-
hus in
pago
Logne.

(w) *Aljeresbus* villam fuisse in pago Logne, docet nos abbas Saracho in Registro. Ex quo patet, subesse vicum *Allerbusen* in prefectura Uslar. Eadem ergo villa est, quam supra deprehendimus §. 376.

De villa
Hroth-
burgbuh-
hus in
pago
Hessi Sa-
xonico.

(x) *Hrothburgbubus* erat sita in pago Hessi Saxonico, teste abbatte Sarachone. Ex quo loci situ colligimus, designari *Rotenburgum* dynastiae Desenberg intra principatum Paderbornensem. Hunc locum *Rotenburgum* itaque probe discernere debemus 1) a *Rothenburgo* in ducatu Magdeburgico, 2) a *Rotenburgo* ad Neccarum, 3) a *Rotenburgo* ad Fuldam, 4) a *Rotenburgo* ad Tubarim, 5) a *Rotenburgo* in Suevia, 6) a *Rotenburgo*, ad comitatum Tirolensem spectante, 7) a *Rotenburgo* ad Oenum, 8) a *Rotenburgo* in principatu Verdensi, 9) a *Rodenberg* in comitatu Schaumburgico et 10) a *Rodenberg* in comitatu Montano, olim in archiepiscopatu Colonensi. *Rotenburgum* nostrum situm est inter Daseberg et Klingenberg, et nunc resertur ad iura nobilium dominorum de Spiegel. Olim autem spectauit ad *Bernhardum*, quem supra §. 104. not. (1) patrem *Bernhardi* comitis palatini Saxonie fuisse, iudicauimus. Ad Wisram et in principatu Göttingensi hunc palatinum *Bernhardum* comitatum suum habuisse anno 970, patet e diplomate cœfaris Ottonis, adfirmans, villam *Gemmet*, id est, Gümbte, ad Visurgim sitam in prefectura Uslar, fuisse in comitatu *Beronis* seu *Bernhardi*. *Berno* et *Bernhardus* vnum idemque nomen est. Cum itaque ex traditionibus nostris pateat, tam patrem *Bernhardum* quam filium eius cognominem in eadem regione bona hereditaria possedisse, nemo inficiari ausit, *Bernhardum* iuniorem fuisse nullum alium, nisi ante commemoratum palatinum. Quia porro et *Bernhardus* noster in pago Hessi Saxonico bona tenuit, probabile nobis videtur, vxorem eius *Frithuburgam* genus retulisse ad Ludolfinam stirpem, utpote quæ in eodem pago bona hereditaria habuit. Probabiliter ex hac cognatione cum cœfarea familia imperatoris Ottonis fluxit gratia in *Bernhardum*, *Frithuburga* filium. Hæc cœfarem impulit, ut illum crearet Saxonæ nostra palatinum Comitem.

De villa
Leri
in pago
Derlin-
go.

(y) *Leri* villa erat in pago Derlingo, testante Sarachone in Registro. In eo porro hæc leguntur verba: *In leri in pago derlingo continentur LXXXIX iugera, que ha-
bent gerward, reindac, bering, et ada, et perfoluunt XXXVIII modios filiginis, LXXX
modios auene, IIII pannos, et IIII ous.* E quibus verbis patet, significari vicum *Lere* in Principatu Wolferbuttelano intra prefecturam Campen. Eiusdem villa meminit comes Adolfus Schauenburgicus in litteris anno 1234, quas, cum simul doceant, comites Schauenburgicos in eadem regione, in qua olim pagus Derlingo erat, bona tenuisse hereditaria, e MScto inferere ex ysu erit. En diploma.

Adolfus dei grā comes de Schauenburg uniuersis Xpi fidelibus tam plentis temporis quam futuri cupimus notum esse quod nos ob amorem retributionis eterne et nřōrum in remedium peccatorum tres mansos proprietatis nřē sitos in parvo Schepensfede quos Baldwin⁹ marchalus de Volkmerode de manu nřā iure pheodali et nobis resignauit ecclie de Riddaghsen contulim⁹ cum omnib⁹ attinentiis suis donatione perpetua possidendos pro his uero mansis recepim⁹ a pdō Baldeino alias tres mansos proprietatis sue sitos in Volsem et unum in Lere quos ei porrexim⁹ a nobis eo iure quo fidientes noscitur habuisse. Ne autem aliqua in posterum possit suboriri vexatio, boni testimoniū viros qui huic nřē donationi astiterunt plenti carte fecim⁹ annotari et eorum nomina sunt hec. frater noster Bruno pposit⁹ in Lubek. Ludolfus comes de halremunt. henric⁹ comes de Dannenberg. henric⁹ comes de Waldenberg. Tideric⁹ de Adenois. Ecbertus et Burchard⁹ de Wolferbutle. Insuper ut hec res ex hoc nunc deinceps firma pmaneat

et

tradiderunt duo fratres asic et ailbern pro proximo suo bozo I iurnalem et I et gubernante
mancipium in astieisbus (z)

§. 397. iam
Folc-

et inconuulta hanc paginā testimonialem, inde conscriptā sigilli nr̄i mu-
nime iussim⁹ roborari. Datum halberstad anno dñi M. C. C. XXX. IIII.
X. kal. februarii.

In hoc diplomate procul dubio *paruum Scheppenstede* est vicus *kleinen Scheppen-*
sted, iter vnius horæ situs ab vrbe Brunswico, et dimidiæ horæ a monasterio Rid-
dagshusen distans: *Voltsem* est Voltzen vicus in præfectura Wolfenbuttel ab vr-
be Brunswico versus orientem iter duarum horarum disiunctus. Cum igitur
supra §. 188. et 360. deduxerimus Schaumburgicos comites a progenitoribus co-
mitum de Walbeck, Supplinburg atque Anhalt; litteræ allatae sunt indicio, eos
tenuisse intra eandem regionem bona hereditaria, in qua ipsa possederunt et
Walbecenses et Supplinburgici et Anhaltini. *Luitarius* autem, frater *Dodico-*
nis, videtur fuisse *Luitarius dux*, quem anno 929 in pugna a Sclavis occisum
esse, Corbeienses nostri in fastis suis referunt, vt supra §. 188 vidimus. Nec
dubium fere remanet, quin intelligi debeat ababus Thiatmari episcopi Mersebur-
gensis, qui e comitibus Walbecensibus originem traxit, et qui eiuldem Luita-
rii p. 326. meminit his verbis: *Henricus rex (aueps) has regiones sibi fecit tri-*
butarias, Bohemiam, Daleminiam, Obetritos, Wilcios, Hevellos, et Redarios, qui fla-
tim rebeller alioisque ad hec concitantes urbem Wallisleue oppugnant, destruant, et
incidentur. Ad hoc vindicandum noster conuenit exercitus, et Luncin ciuitatem ob-
fidens, socios corundem, eos defendere cupientes, inuidit, et pauci effugientibus pro-
firant, urbem quoque præfataam acquisiuit. Ex nostris autem duo ABAVI MEI VNO
NOMINE, QVOD LYTHEN sonat, signati milites optimi, et genere clarissimi, de-
cus et solamen patriæ, nonis septembribus cum multis aliis oppetere. Cum autem pu-
gna eadem, in qua noster *Luitarius* occisus, 4 die Septembribus anno 929 com-
missa sit, sequitur, hanc traditionem a *Dodicone* seu *Theodorico* fuisse peractam
post 4 Septembribus diem eiusdem anni. Videntur eodem tempore cum *Dodicone*
nepotes eius, *Asic* atque *Ailbern*, Corbeiam accessisse. De quibus memoratur
sequentia traditione.

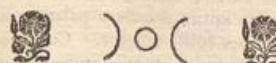
- (z) Villa *Astieisbus* collocatur ab abbate Sarachone in pago *Northburingi*. Hæc villa De villa
desolata fuerit oportet. Situm eius indagare non potuimus. In regione, in qua *Astieis-*
olim pagus *Northburingi* erat, reperiuntur quidem vici *Allenbusen*, atque *Orthu-*
sen, quorum ille ditioni liberorum baronum de Schulenburg subest, hic vero est *North-*
desolatus. Olim vero hic exstitit haud procul a vico Rottmersleben in præfectura thuringi.
Aluensleben. Statuere non audemus, vnum ex illis ad villam nostram *Astieis-*
bus congruere. Docti Magdeburgenses atque Anhaltini in situm eiusdem melius
inquirant, obsecro. Digna sane ex nostrâ sententiâ res est, quæ pensiterunt quam
accuratissime, vt pote qua multum facit ad maiorem perspicuitatem demonstran-
dæ originis principum de Anhalt. Ea enim in sententia sumus, quamvis loci illi-
lius situs nobis nondum cognitus sit accurate, *Aaticonem* atque *Ailbernum* fratres,
qui in eadem villa quedam tradiderunt, fuisse satores serenissimorum principum
de Anhalt, ac palatinorum comitum Saxonie de Sommerschenburg. *Bozo*, pro
quo eadem traduntur, quique eorum proximus appellatur, sororius eorum fuisse
videtur. Vocabulum *proximi* in his traditionibus adhiberi pro sororio, iam su-
pra vidimus. *Bozo* ille et ipse in pugna illa acerrima ad Albiam anno 929 occisus
erat. Ipse forsitan pater fuit illius *Beziconis*, qui anno 984 a *Ditmaro T. I. Leibn.*
p. 348. appellatur *Ekkibardi* germanus, et cognatus *Eaticonis* comitis nostri. *Ail-*
bernum, Athelberonem seu Adelbertum, fuisse palatinum Saxonie comitem ac
auum maternum *S. Bernwardi* epilcopi Hildesienensis, iam supra vidimus. Posse-
disse hunc Comitem palatinum bona, in pago *Northburingi* sita, id non potest in
dubium reuocari. Probabilissime existimatur ille demum, palatino *Bernone*, qui
anno 973 adhuc in vivis erat, mortuo, a cæfare creatus palatinus comes Saxonie.
Ipse *Athelbero* e vita excessit anno 977, vt supra (§. 188.) e vita *S. Bernwardi*
demonstrauimus. Diu igitur *Athelbero* palatinatu præesse non potuit. Neque
Asic iam anno 930 comes fuisse videtur. Cum itaque *Athelbero* atque *Asic* anno
930 bona quedam tradiderint ecclesiæ nostræ, tunc neque *Athelbero* comes pa-

Ggg g

latinus,

Ab anno
916 usque
942 re-
gnante
Henri-
co I.
et guber-
nante
Corbe-
iam
Folcma-
ro I.

latinus, neque *Aisc* comes nuncupari potuerunt. Verisimilime eodem tempore ipsi adhuc erant circiter viginti annos nati. *Aisconem* adhuc vixisse anno 984, demonstrabimus infra. Eo enim anno cum altero fratribus suorum, *Thiadrico*, Corbeiæ præsto erat, et pro anima fratris sui *Luitbarii* quædam tradebat. Hic *Luitbarius* videatur fuisse avus paternus episcopi Merseburgensis *Ditmari*. Cum itaque huius *Luitbarii* pater, ipso *Ditmaro* teste, fuerit *Luitbarius* dux, anno 929 occidus, sequitur inde, *Dodiconem* fratrem *Luitbarii* ducis fuisse patrum *Luitbarii*, *Aisconis*, *Thiadrici* atque *Ailberni*, ac horum patrem fuisse *Luitbarium* ducem. Si igitur dare nolis, *Luitbarius* ducis patrem, auum ac proauum, fuisse *Frithericum*, *Oddonem* comitem, atque *Abbonem* principem, quamvis id verisimilimum sit; negare tamen non poteris, *Luitbarium* ducem fuisse patrem *Luitbarii*, *Ailberonis*, *Thiadrici* atque *Aisconis*. Horum dominorum consanguineus erat abbas Corbeiensis *Folcmarus*, vti exponemus in *Historia nostra Corbeiensi*. Hinc credimus, illis dominis cogitationes subnatas fuisse de hereditarii suis bonis ecclesiæ nostræ tradendis. Tempore abbatis *Godecalci Folcmarus* ille monasterio se se adgregavit Corbeiensi. Cumque illum *Heinricus* aueps in diplomate quodam haec tenus inedito appellebit sibi consanguinitate coniunctum, nullum eum fuisse alium putamus, quam filium *Luitbarii* I atque *Enda*, filia *Luidolfi* ducis Saxonie. Hinc neminem posse præterire censemus, *Folcmarum* eundem fuisse, pro quo pater eius *Luitbarius* (§. 317) bona quædam, ad Redeneftorpe in pago Hardego sita, tradidit, cum illum offerret Deo ad reliquias sanctorum martyrum, Stephani atque Viti. Sororem eiusdem *Folcmaris* nominat Abbo de Dalem in *Chronico Groningen* MS. Katarinam, prædicans, eam nupsisse Lippoldo dynastæ de Luthorste. An vero sic recte prædicauerit Abbo ille, expromemus alio tempore. Illud interim e supra deductis patet, *Dodiconem*, *Ailbernum* atque *Aisconem* bona sua tradidisse tempore præsidentis abbatis *Folcmaris*, qui, cum totam *Sifridi* comitis insignem hereditatem in pago Hardgo in et extra urbem Groningen anno 936 acquisuerit, testante diplomate supra (§. 163) allato, plures fortasse tradidores in monasterio suo non vidit. Forsan putabant aliqui, abbatiam nostram lat autam diuinus et fortunis penitus locupletaram esse, vel munera sua parva non fore gratissima. Toros enim comitatus tradere, omnibus datum non erat. *Marcwardum* itaque, *Sigfridum* ac *Sibertum*, qui in seqq. §§. quædam donarunt, bona sua tradidisse, gubernante adhuc Corbeiensem *Folcmaro*, statuere non audemus. Probabilissime enim existimantur illi bona sua largiti tempore abbatis Corbeiensis *Bouoni*. Paragraphus 400 nos docet, *Erponem* sua tradidisse ecclesiæ nostræ, præsente abbe *Gerberno*, qui præfuit ab anno 949 usque ad 966. Ipse *Folcmarus* mortuus est, testante *Chronico nostro* MS. et coetaneo ad annum 942.VI. Non. Octobris, quo decedente, ad eundem annum gubernator abbatia nostræ electus est *Bouo*, serenissimus itidem parentibus natus, ecclesiæ autem Corbeiensi non multum utiles, quippe quæ sub eo haud magna accepit incrementa. *Widekindus* noster id indicare videtur, vbi *Annal.* L. III. p. 651 in verbis iam supra §. 174 not. (h) adductis asserit, *Bouonem abbatem fuisse virum sapientem ac clarum, a Deo Corbeiensibus ostensus, sed non concessum*. Cum enim ipse *Otonis Magni* consanguineus esset, vti l. c. ostendimus, in aula caesaris plus versabatur, quam in monasterio nostro. In aula caesaris eum *Bruno* quondam frater monachus et regis frater adiuuabat in acquirendis quibusdam privilegiis, quorum iam supra quædam adduximus, ac plura in *Historia Corbeiensi* producemus. Fortasse autem eius absentia in cœla fuit, vt in aliis commodis abbatiae nostra augendis multi benevolentiam suam illi accommodare non potuerint. Esto ergo, non plures, quam tres dominos, munera sua ecclesiæ Corbeiensi attulisse, gubernante eandem *Bouone III*. Eo vero abbatia nostræ præidente, scilicet Germania tenebat *Oto cognomento Magnus*. Anno enim 936 eius gloriosissimus pater *Heinricus*, Sclavis anno 929 subactis, Ungariis anno 932 et 933 debellatis, et Danis anno 934 superatis, felici leto egregios finiuit labores, eique successit in dignitate regali eius filius *Otto*. Quilibet ergo facilime perspicit, nos oportere configurationem annorum ad marginem appositam mutare, et nouam inchoare sectionem.

TRA-